

Та й пішов собі у поле
Криницю копати..
„Нехай,” каже, „колись люде
Будуть воду пити,
Та за мою грішну душу
Господа молити.”
Вийшов в поле, геть од шляху
У балку спустив ся,
Та й викопав при долині
Глибоку криницю
(Не сам один: толокою
Йому помагали
Йі добрі люде приходили
Криницю копати).
І виложив цямриною,
І над шляхом в полі
Височезний хрест поставив:
Зо всього роздолья
Широкого було видно;
Се, бачиш, для того,
Щоб знать було, що криниця
Єсть коло дороги,
Щоб заходили з криниці
Люде воду пити,
Та за того, що викопав,
Богу помолитись.

VIII.

А тепер уже — он бачиш,
Доходить до чого?
Що я стратить наміряюсь
Максима сьвятого..
Оттаке-то! А за віщо?
За те, за що Каїн
Убив брата праведного
У сьвітлому раї.
Чи то було у неділю,
Чи в якее сьвято
(Слухай, сину, як навчає
Сатана проклятий!) :
„Ходім,” кажу, „Уласович,